Jen pár slov a zvonec

Na podzim roku 2006 jsem se stal starostou Pily. Přebíral jsem ji po necelých šesti letech její samostatné existence. Na účtu měla něco málo přes jeden milion korun a neplánovaný schodek v ročním rozpočtu ve výši zhruba osmi set tisíc. Oč míň bylo peněz, o to víc bylo nesrovnaných či rovnou konfliktních majetkových vztahů (vzpomene si ještě někdo třeba na „kauzu Zahrádky"?) a ne(do)řešených věcí.

Nebyl tu ani metr chodníku, vesnicí jsme chodili po krajnici rozbité silnice a autům uhýbali do zarostlých pankejtů. Komunikace měly dožilé nebo žádné asfalty, poruchy, díry. „Veřejná zeleň" - prostranství u hasičárny a u horní zastávky - byla udržována cca 2 - 3x do roka, vždy, když se nově pořízený pomník obětem bezpráví ztratil ve vysoké trávě.

Centrum obce „zdobila" šedivá krychle obecního úřadu, na který od rekonstrukce „v sedmdesátkách" nikdo kloudně nesáhl (čest výjimce v podobě nové střechy), a kolem si za rezavějícím plotem žila svým životem zpustlá bývalá školní zahrada. Omšelou hřbitovní kapli „citlivě dotvářela" skládka dosloužilých pohřebních propriet. O vodovodu si na Kočičáku mohli nechat tak akorát zdát. Se setměním na nás přátelsky pomrkávaly staré lampy, u nichž jsme každý měsíc řešili 2 až 3 poruchy.

Obecní hospoda byla flikována různými posprávkami, kuchyň bylo lépe nevidět, v lepších časech jste si tam mohli dát klobásu, v horších tak maximálně starou tatranku. A jasně že pívo, paňáka a turka.

Jediné dětské hřiště nabízelo možnost zhoupnout se na kládě, prolézt novodurovou trubkou a pak si sednout do vláčku. V jeho sousedství neúprosně stárly asfaltové kurty. Fotbalový plac se dle ročního období měnil z drnoviště na oraniště či pískoviště.

Stav a fungování obecního úřadu? Mohl bych dlouho pokračovat, ale nadepsal jsem, že jen pár slov...

Myslete si a říkejte, co chcete, ale když se dnes projdu naší vsí, jsem si jistý, že se nemám po těch dvaceti letech práce za co stydět. A ani, vy, Pilští, byste k tomu neměli hledat důvody (ale ona je sousedovic tráva vždycky tak nějak zelenější a hrušky sladší, že ju).

Byl jsem hrdý, že jsem starostou Pily, a jsem hrdý, že jsem byl starostou právě této Pily. Protože, budete se možná divit, z obce Pila se

stala za ty roky v pravém slova smyslu dobrá značka. Značka solidnosti, zodpovědnosti, korektní spolupráce a slušnosti. A tvrdím - Pila je dnes úspěšná a bohatá, „uživatelsky přívětivá“ rozumně fungující obec a respektovaný a oceňovaný partner. Bylo by hezké, kdyby jí to vydrželo...

Nu, v uplynulých dnech dala významná část spoluobčanů ve volbách najevo, že si pro naši vesnici žádá změnu. Nelze než popřát jim i obci, aby ta vzývaná a potom bujaře slavená změna byla skutečně změnou k lepšímu.

Děkuji všem, kteří v uplynulých letech nějak vyjádřili podporu snažení mému a dalších nemnoha lidí, kteří se mnou na rozvoji naší obce aktivně spolupracovali. Můj obrovský dík patří především jim.

Děkuji ale i těm, kteří byli kritičtí a pak dokázali své názory a nesouhlas věcně a slušnými způsoby sdělovat.

Těm zbylým neděkuji, těm nic.

No, takhle to, myslím, stačí.

Tak tedy Pilu pro lidi, srdce pro Pilu, lepší budoucnost obce
a hlavně bez toho zatížení politickými závazky
(protože to je fakt pecka☺) -
to všechno vám přeje
váš, již brzy bývalý, starosta.

A zvonec a konec!